

[Finansministeren.]

Jeg har forstået på hr. Sigsgaard, at forslaget bliver genfremsat til efteråret, og inden da må vi jo så prøve på at overveje de skattemæssige og straffemæssige sanktioner, der kan sættes ind over for skattesnyderiet, og eventuelt også overveje den tanke om amnesti, som hr. Sigsgaard og hr. Ømann har rejst, og som jeg altså ikke har turdet rejse eller offentliggøre ud fra det synspunkt, at jeg ville blive angrebet fra mere venstreorienteret side for, at nu vil jeg oven i købet ikke blot have, at der blev snydt i skat, men nu skulle de også slippe gratis fra det, og det ville i hvert fald være en tilside-sættelse af mine embedspligter, tror jeg, hvis jeg havde fremsat tanken. Derfor er jeg taknemlig for, at det er de to herrer, der fremsætter den, så kan den måske drøftes på en mere rolig måde, således at det ikke skal være en udstrakt hånd til skattesnyderne.

Ordføreren for forslagsstillerne (Sigsgaard):

For en ordens skyld og for ikke at komme op at hænge på noget, som jeg måske ikke så gerne vil hænge på, skal jeg minde om, hvad jeg sagde om amnesti. Jeg sagde, at det måtte ses i sammenhæng med en skærpelse af kontrolbestemmelserne og også af strafferammen, som ministeren nævnte; altså ikke alene af strafferammen, men i høj grad også af kontrollen. Forudsætningen for, at man kan overveje noget sådant, må jo også være, at vi er så vidt med personalet og med personalets uddannelse, at det ikke længere kan være noget rimeligt argument for, at der ikke lignede tilstrækkelig effektivt. Hvis man skal dømme efter finansministerens redegørelse her for nogle dage siden som svar på en forespørgsel, kan det altså godt tage nogle dage endnu, inden de nødvendige betingelser for et sådant eksperiment er opfyldt.

Så skal jeg kun lige til sidst også for en ordens skyld spørge, om jeg har opfattet finansministeren rigtigt. Jeg bad om, at man her i sommerens løb ville lade ligningsdirektoratet undersøge de personalemæssige, de provenumæssige og de effektivitetsmæssige konsekvenser af de forslag, der er fremsat her, og jeg tør måske tage finansministerens udtalelse om, at nu må vi jo overveje, hvad der kan gøres, som et tilsagn om, at der kan

foreligge et sådant materiale, når forslagene kommer til udvalgsbehandling til oktober eller november.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagenes overgang til anden (for forslagene til folketingsbestutnings vedkommende sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at forslagene henvises til det udvalg, som tinget har nedsat angående forslag til lov om ændring af ligningsloven m. fl. lovforslag; det såkaldte skatteudvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forhandling om socialministerens redegørelse af 22. maj 1970 om en dagpengereform.

(Redegørelsen (nr. VI) findes i tidenden sp. 6372).

Niels Mørk: Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen og for de gode ting, som er i den. Når jeg gør det, er det ikke mindst, fordi der i ministerens skitse er nedfældet flere af de tanker og forslag, som indeholdes i socialdemokratiets lovforslag vedrørende forhøjelse af sygedagpenge og bortfald af ventetidsbestemmelserne m. v. Det er for mig at se sådan, at der i ministerens skitse er tale om en begyndelse til en målsætning, hvorefter alle stilles lige i sygdomstilfælde, en ordning, hvorefter alle lønmodtagere under sygdom og ulykke ligestilles med tjenestemænd, funktionærer og andre grupper i befolkningen.

Om de principper, der lægges til grund for reformen, kan jeg sige, at vi kan give tilslutning til, at der ingen varighedsbegrænsning skal være af dagpengeydelse. Det samme gælder ophævelsen af forskelsbehandlingen mellem forsørgere og ikke-forsørgere. Vi er også enige i, at ordningen bør være obligatorisk også for de selvstændige erhvervsdrivende, og at dagpengene sættes i forhold til den enkeltes hidtidige indtægt. Jeg går ud fra som givet, det står ikke omtalt i redegø-